Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 20/2002

af 28. december 2001

om gennemførelsesbestemmelser til de særlige forsyningsordninger for regionerne i den yderste periferi, som blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001

(EFT L 8 af 11.1.2002, s. 1)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Kommissionens forordning (EF) nr. 474/2002 af 15. marts 2002	L 75	25	16.3.2002
►**M2**	Kommissionens forordning (EF) nr. 1215/2002 af 5. juli 2002	L 177	3	6.7.2002

▼B

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 20/2002

af 28. december 2001

om gennemførelsesbestemmelser til de særlige forsyningsordninger for regionerne i den yderste periferi, som blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1452/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de franske oversøiske departementer og om ændring af direktiv 72/462/EØF og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 525/77 og (EØF) nr. 3763/91 (Poseidom) [1], særlig artikel 3, stk. 5, andet afsnit, artikel 3, stk. 6, artikel 6, stk. 5, artikel 7, stk. 2, artikel 22, og artikel 26, andet afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1453/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1600/92 (Poseima) [2], særlig artikel 3, stk. 5, andet afsnit, artikel 3, stk. 6, første og andet afsnit, artikel 4, stk. 5, artikel 12, stk. 2, artikel 34 og artikel 38, andet afsnit,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1454/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1601/92 (Poseican) [3], særlig artikel 3, stk. 5, andet afsnit, artikel 3, stk. 6, artikel 4, stk. 5, artikel 7, stk. 2, første afsnit, artikel 20 og artikel 24, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Kommissionens forordning (EØF) nr. 131/92 [4], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1736/96 [5], Kommissionens forordning (EØF) nr. 1696/92 [6], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2596/93 [7], og Kommissionens forordning (EF) nr. 2790/94 [8], senest ændret ved forordning (EF) nr. 1620/1999 [9], om fælles gennemførelsesbestemmelser til de særlige ordninger for forsyning af henholdsvis de franske oversøiske departementer (OD), Azorerne og Madeira samt De Kanariske Øer med visse landbrugsprodukter er blevet ændret flere gange. Under hensyn til de ændringer, der er indført ved forordning (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001, og de erfaringer, som er gjort, bør de tre gennemførelsesforordninger omarbejdes til en enkelt forordning for at opnå en enklere lovgivning.

(2) Der bør fastlægges nærmere regler for udarbejdelse og ændring af de foreløbige forsyningsopgørelser for produkter, der er omfattet af de særlige forsyningsordninger.

(3) Der skal i forvejen udstedes importlicens for visse landbrugsprodukter, der er fritaget for importafgift. For at forenkle administrationen bør importlicensen bruges i forbindelse med ordningen for fritagelse for importafgift.

(4) For andre landbrugsprodukter, for hvilke der ikke skal udstedes importlicens, er det nødvendigt at indføre et dokument til brug

---

([1]) EFT L 198 af 21.7.2001, s. 11.
([2]) EFT L 198 af 21.7.2001, s. 26.
([3]) EFT L 198 af 21.7.2001, s. 45.
([4]) EFT L 15 af 22.1.1992, s. 13.
([5]) EFT L 255 af 6.9.1996, s. 3.
([6]) EFT L 179 af 1.7.1992, s. 6.
([7]) EFT L 238 af 23.9.1993, s. 24.
([8]) EFT L 296 af 17.11.1994, s. 23.
([9]) EFT L 192 af 24.7.1999, s. 19.

▼B

ved fritagelse for importafgifter. Der bør i denne forbindelse anvendes en fritagelsesattest, der udstedes på grundlag af importlicensformularen.

(5) Der bør fastsættes regler for fastsættelsen af den støtte, der ydes til levering af produkter fra EF under de særlige forsyningsordninger. Disse regler bør tage højde for ekstraudgifterne til forsyninger, der er en følge af disse regioners fjerne beliggenhed og økarakter, og som medfører byrder, der udgør et stort handicap for disse regioner. For at opretholde EF-produkternes konkurrenceevne bør der med denne støtte tages højde for eksportpriserne.

(6) Støtteordningen for EF-produkter bør forvaltes ved hjælp af importlicensblanketten, i det følgende benævnt »støttelicens«.

(7) Til forvaltningen af de særlige forsyningsordninger kræves der særlige bestemmelser for udstedelse af støttelicensen, som afviger fra de bestemmelser, der normalt gælder for importlicenser, jf. Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen med importlicenser, eksportlicenser og forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter ([1]).

(8) Forvaltningen af de særlige forsyningsordninger bør have et dobbelt sigte. Det drejer sig for det første om at fremme hurtig udstedelse af licenserne, navnlig ved afskaffelse af den generelle forpligtelse til at stille forudgående sikkerhed, og hurtig udbetaling af støtte i forbindelse med forsyning af EF-produkter. For det andet skal reguleringen og overvågningen af transaktionerne sikres, og de myndigheder, der forvalter forsyningsordningen, skal have adgang til de instrumenter, der er nødvendige for, at den kan opfylde sin målsætning, der først og fremmest er at sikre regelmæssige forsyninger af visse landbrugsprodukter og at kompensere for virkningerne af de pågældende regioners geografiske beliggenhed ved reel videreformidling af de indrømmede fordele helt frem til afsætningen af produkterne til den endelige forbruger.

(9) Registrering af erhvervsdrivende, som udøver økonomisk aktivitet inden for rammerne af de særlige forsyningsordninger, er et af de nævnte instrumenter. Registreringen bør give ret til at udnytte fordelene ved ordningerne under forudsætning af, at de forpligtelser, som følger af EF-bestemmelserne og de nationale bestemmelser, opfyldes. Ansøgerne bør have ret til at blive registreret, hvis de opfylder en række objektive betingelser, som er nødvendige for forvaltningen af ordningen.

(10) De nærmere regler for ordningernes forvaltning skal sikre, at en registreret erhvervsdrivende inden for de mængder, der er fastlagt i de foreløbige forsyningsopgørelser, jf. forordning (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001, kan opnå en licens for de produkter og mængder, der indgår i en handelstransaktion, som vedkommende gennemfører for egen regning, når denne dokumenterer, at transaktionen rent faktisk har fundet sted, og at licensansøgningen er relevant.

(11) Der må stilles en række krav i forbindelse med overvågningen af de transaktioner, der gennemføres under ordningerne, bl.a. må licensernes gyldighedsperiode være afpasset efter sø- og lufttransportens varighed, der må være pligt til inden for korte frister at dokumentere, at den af licensen omfattede levering har fundet sted, og licensindehaveren må ikke kunne overdrage sin rettigheder og forpligtelser.

(12) Fritagelsen for importafgift og støtten til EF-produkter bør få virkning både på produktionsomkostningerne og på de priser, som den endelige forbruger skal betale. Det bør derfor kontrolleres, at virkningen reelt slår igennem i disse led.

([1]) EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

▼B

(13) Ifølge forordning (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001 må produkter, der er omfattet af de særlige forsyningsordninger, ikke genudføres til resten af EF. I disse forordninger er der dog fastsat et begrænset antal undtagelser fra dette princip, men de varierer alt efter, hvilken region det drejer sig om. Der bør fastsættes nærmere regler for indrømmelse af og kontrol med disse undtagelser. Specielt bør størrelsen af de mængder forarbejdede produkter, der som led i traditionel samhandel må eksporteres eller forsendes fra De Kanariske Øer, Azorerne og Madeira eller forsendes fra de franske oversøiske departementer, bestemmes ud fra et af de kompetente myndigheder beregnet gennemsnit for eksporten og forsendelserne i årene 1989, 1990 og 1991, hvor Poseican-, Poseima- og Poseidom-ordningerne endnu ikke var trådt i kraft. Betingelserne for at tillade genudførsel til tredjelande af uforarbejdede produkter eller emballerede produkter, der er fremkommet ved lokal emballering af sådanne produkter, bør også fastlægges, jf. forordning (EF) nr. 1454/2001. Endelig bør der fastlægges betingelser, jf. forordning (EF) nr. 1452/2001 og (EF) nr. 1453/2001, for at tillade eksport af lokalt forarbejdede produkter for at fremme samhandelen på regionalt plan.

(14) Ordningen for fritagelse af importafgift, der er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2177/92 [1], for den periode, som er angivet i artikel 10, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 [2], bør fortsat anvendes for C-sukker med henblik på forsyning af Azorerne, Madeira og De Kanariske Øer.

(15) For at beskytte forbrugerne og de erhvervsdrivendes handelsinteresser bør produkter, som ikke er af sund og sædvanlig handelskvalitet, udelukkes fra de særlige forsyningsordninger, senest når de afsættes første gang, og det bør foreskrives, hvilke foranstaltninger der skal træffes, hvis dette krav ikke er opfyldt.

(16) Det bør inden for rammerne af de gældende partnerskabsprocedurer for regionerne i Fællesskabets yderste periferi fastsættes, at myndighederne skal udforme de nødvendige administrative regler for forvaltningen og overvågningen af ordningerne. For at sikre en god overvågning af disse ordninger, bør der fastsættes bestemmelser for den kontrol, der skal gennemføres. Der bør i den forbindelse fastlægges administrative sanktioner, der kan sikre, at de indførte mekanismer fungerer korrekt.

(17) For at det kan vurderes, hvordan ordningerne gennemføres, bør det bestemmes, at de kompetente myndigheder skal sende regelmæssige meddelelser til Kommissionen.

(18) For at gøre det muligt for de franske og portugisiske myndigheder at opfylde de nye administrative krav bør ikrafttrædelsen af visse bestemmelser i nærværende forordning udskydes, således at der kan fastlægges et grundlag for beregning af minimumsstøtten for de franske oversøiske departementer og Azorerne og Madeira.

(19) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra alle berørte forvaltningskomitéer —

---

[1] EFT L 217 af 31.7.1992, s. 71.
[2] EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.

▼B

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

Formål

Denne forordning fastsætter gennemførelsesbestemmelser til ordningerne for fritagelse af importafgifter og til ordningerne for EF-forsyningsstøtte for de franske oversøiske departementer, Azorerne og Madeira og De Kanariske Øer inden for rammerne af de foreløbige forsyningsopgørelser, der er fastsat ved henholdsvis artikel 2 i forordning (EF) nr. 1454/2001, artikel 2 i forordning (EF) nr. 1453/2001 og artikel 2 i forordning (EF) nr. 1454/2001.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

a) regioner i den yderste periferi: de regioner, der er nævnt i traktatens artikel 299, stk. 2, idet hver enkelt af de franske oversøiske regioner betragtes som en region i den yderste periferi.

b) kompetente myndigheder: de myndigheder, som er udpeget af den medlemsstat, regionen i den yderste periferi er en del af.

KAPITEL II

FORELØBIGE FORSYNINGSOPGØRELSER

Artikel 3

I de foreløbige forsyningsopgørelser angives de mængder, der kræves pr. kalenderår for at dække forsyningsbehovet i hver region i den yderste periferi. Den kan ændres på baggrund af den faktiske gennemførelse og den lokale produktionssituation.

KAPITEL III

IMPORT FRA TREDJELANDE

AFDELING 1

Import af produkter, hvortil der kræves importlicens

Artikel 4

Importlicenser

1. For produkter, for hvilke der skal fremlægges importlicens, anvendes den fritagelse for importafgift, der er fastsat ved artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1452/2001, i artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1453/2001 og i artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1454/2001, ved fremlæggelse af denne licens.

2. Importlicensen udstedes af de kompetente myndigheder efter ansøgning og inden for de mængder, der er fastsat i de foreløbige forsyningsopgørelser.

Licensen udformes efter modellen i bilag I til forordning (EF) nr. 1291/2000.

3. Ansøgningen om importlicens og importlicensen skal i rubrik 20 indeholde en af følgende angivelser:

a) I de franske oversøiske departementer:

i) »produkter bestemt til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien«

ii) »produkter bestemt til at anvendes som rå- og hjælpestoffer«

▼B

iii) »kvæg til opfedning importeret i henhold til artikel 7, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1452/2001«.

b) På Azorerne og Madeira:

i) »produkter bestemt til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien«

ii) »produkter bestemt til direkte forbrug«

iii) »produkter bestemt til at anvendes som rå- og hjælpestoffer«

iv) »kvæg til opfedning importeret i henhold til artikel 12, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 1453/2001«.

c) På De Kanariske Øer:

i) »produkter bestemt til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien«

ii) »produkter bestemt til direkte forbrug«

iii) »produkter bestemt til at anvendes som rå- og hjælpestoffer«

iv) »kvæg til opfedning importeret i henhold til artikel 7, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1454/2001«.

I alle de nævnte tilfælde skal importlicensansøgningen og importlicensen i rubrik 20 indeholde angivelserne »fritagelse for importafgifter« og »licensen gælder for [navn på den pågældende region i den yderste periferi]«.

4. Importlicensen skal i rubrik 12 indeholde angivelse af sidste gyldighedsdag.

5. Der opkræves importafgift af mængder, der overskrider de i importlicensen anførte mængder. Den tolerance på 5 %, der er omhandlet i artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1291/2000, indrømmes på betingelse af, at de tilsvarende importafgifter betales.

AFDELING 2

Import af produkter, hvortil der ikke kræves importlicens

Artikel 5

Fritagelseslicens

1. For produkter, for hvilke der ikke skal fremlægges importlicens, anvendes den fritagelse for importafgift, der er fastsat ved artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1452/2001, i artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1453/2001 og i artikel 3, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1454/2001, ved fremlæggelse af en fritagelseslicens.

2. Til fritagelseslicensen bruges den importlicensblanket, der er vist i bilag I til forordning (EF) nr. 1291/2000.

Artikel 8, stk. 5, artikel 13, 15, 17, 18, 21, 23, 26, 27, 29-33 og artikel 36-41 i forordning (EF) nr. 1291/2000 anvendes med de fornødne ændringer, uden at dette tilsidesætter bestemmelserne i nærværende forordning.

3. Betegnelsen »fritagelseslicens« trykkes eller stemples i rubrikken øverst til venstre på blanketten.

4. Fritagelseslicensen udstedes af de kompetente myndigheder efter ansøgning og inden for de mængder, der er fastsat i de foreløbige forsyningsopgørelser.

5. Ansøgningen om fritagelseslicens og fritagelseslicensen skal i rubrik 20 indeholde en af følgende angivelser:

a) I de franske oversøiske departementer:

i) »produkter bestemt til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien«

ii) »produkter bestemt til at anvendes som rå- og hjælpestoffer«

b) På Azorerne og Madeira:

i) »produkter bestemt til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien«

▼B

ii) »produkter bestemt til direkte forbrug«

iii) »produkter bestemt til at anvendes som rå- og hjælpestoffer«

c) På De Kanariske Øer:

i) »produkter bestemt til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien«

ii) »produkter bestemt til direkte forbrug«

iii) »produkter bestemt til at anvendes som rå- og hjælpestoffer«.

I alle de nævnte tilfælde skal fritagelseslicensansøgningen og fritagelseslicensen i rubrik 20 indeholde angivelserne »fritagelse for importafgifter« og »licensen gælder for [navn på den pågældende region i den yderste periferi]«.

6. Fritagelseslicensen skal i rubrik 12 indeholde angivelse af sidste gyldighedsdag.

KAPITEL IV

FORSYNINGER FRA EF

Artikel 6

Fastsættelse af støtten

Ved fastsættelsen af den støtte, der skal kompensere for den fjerne beliggenhed, tager Kommissionen hensyn til de særlige ekstraomkostninger ved transport og mellemliggende omladning ved levering af varer til de pågældende regioner i den yderste periferi.

Ved fastsættelsen af den støtte, der skal kompensere for regionernes status som øsamfund og beliggenhed i den yderste periferi, tager Kommissionen hensyn til de særlige ekstraomkostninger i forbindelse med lokal forarbejdning, som er en følge af markedets størrelse, til nødvendigheden af at sikre varetilførslerne og til de særlige kvalitetskrav, der må stilles til varer, som skal bruges i de pågældende regioner i den yderste periferi.

Kommissionen fastsætter et fast minimumsniveau for støtten.

Hvis niveauet for de højeste restitutioner, som ydes af EF ved eksport af tilsvarende produkter, ligger over dette faste minimumsniveau, må den ydede støtte ikke overstige de pågældende restitutionsbeløb.

Der ydes ikke forsyningsstøtte for produkter, der allerede har været omfattet af særlige forsyningsordninger i en anden region i den yderste periferi.

Artikel 7

Støttelicens

1. Støtten udbetales mod forelæggelse af en fuldt udnyttet støttelicens.

Forelæggelsen af støttelicensen gælder som støtteansøgning og skal, undtagen i tilfælde af force majeure eller ekstraordinære naturbegivenheder, finde sted senest 30 dage efter dagen for afskrivningen på støttelicensen. Hvis ovennævnte frist overskrides, reduceres støttebeløbet med 5 % for hver dag, fristen overskrides.

Støtten udbetales af de kompetente myndigheder senest 60 dage efter dagen for indgivelse af den udnyttede støttelicens, undtagen:

a) i tilfælde af force majeure eller ekstraordinære naturbegivenheder, eller

b) i tilfælde af, at der er indledt en administrativ undersøgelse af støttens berettigelse. I så fald finder udbetaling først sted, når retten til støtten er fastslået.

2. Til støttelicensen bruges den importlicensblanket, der er vist i bilag I til forordning (EF) nr. 1291/2000.

▼B

Artikel 8, stk. 5, artikel 13, 15, 17, 18, 21, 23, 26, 27, 29-33 og artikel 36-41 i forordning (EF) nr. 1291/2000 anvendes med de fornødne ændringer, uden at dette tilsidesætter bestemmelserne i nærværende forordning.

3. Betegnelsen »støttelicens« trykkes eller stemples i rubrikken øverst til venstre på blanketten.

Rubrik 7 og 8 i licensen overstreges fuldstændigt.

4. Ansøgningen om støttelicens og støttelicensen skal i rubrik 20 indeholde en af følgende angivelser:

a) I de franske oversøiske departementer:

i) »produkter bestemt til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien«

ii) »produkter bestemt til at anvendes som rå- og hjælpestoffer«

b) På Azorerne og Madeira:

i) »produkter bestemt til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien«

ii) »produkter bestemt til direkte forbrug«

iii) »produkter bestemt til at anvendes som rå- og hjælpestoffer«

iv) »kvæg til opfedning indført i henhold til artikel 12, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 1453/2001«.

c) På De Kanariske Øer:

i) »produkter bestemt til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien«

ii) »produkter bestemt til direkte forbrug«

iii) »produkter bestemt til at anvendes som rå- og hjælpestoffer«

iv) »kvæg til opfedning indført i henhold til artikel 7, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1454/2001«.

I dette stykke betragtes racerene dyr eller dyr af handelsrace og ægprodukter som rå- og hjælpestoffer.

I alle de nævnte tilfælde skal støttelicensansøgningen og støttelicensen i rubrik 20 indeholde følgende angivelse: »licensen gælder for [navn på den pågældende region i den yderste periferi]«.

5. Støttelicensen skal i rubrik 12 indeholde angivelse af sidste gyldighedsdag.

6. Det støttebeløb, der kan gives, er det, der gælder den dag, hvor ansøgningen om støttelicens indgives.

7. Støttelicensen udstedes af de kompetente myndigheder efter ansøgning og inden for de mængder, der er fastsat i de foreløbige forsyningsopgørelser.

KAPITEL V

FÆLLES BESTEMMELSER

Artikel 8

Formidling af fordelene til den endelige forbruger

1. Ved anvendelsen af forordning (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001 forstås ved »fordel«: fritagelse for toldafgift eller den EF-støtte, der er fastsat i nævnte forordninger.

2. Ved anvendelsen af forordning (EF) nr. 1452/2001, forstås ved »endelig forbruger«:

a) når det drejer sig om produkter til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien og bestemt til konsum:

i) den sidste forarbejdnings- eller emballeringsvirksomhed for den del af støtten, der skal kompensere for fjern beliggenhed, status som øsamfund og beliggenhed i den yderste periferi

▼B

ii) forbrugeren for den supplerende del af støtten, der skal tage højde for eksportpriserne

b) når det drejer sig om produkter til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien og bestemt til foder samt om produkter bestemt til at anvendes som rå- og hjælpestoffer: landbrugeren.

3. Ved anvendelsen af forordning (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001 forstås ved »endelig forbruger«:

a) når det drejer sig om produkter bestemt til direkte forbrug: forbrugeren

b) når det drejer sig om produkter til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien og bestemt til konsum:

i) den sidste forarbejdnings- eller emballeringsvirksomhed for den del af støtten, der skal kompensere for fjern beliggenhed, status som øsamfund og beliggenhed i den yderste periferi

ii) forbrugeren for den supplerende del af støtten, der skal tage højde for eksportpriserne

c) når det drejer sig om produkter til forarbejdnings- og/eller emballeringsindustrien og bestemt til foder samt om produkter bestemt til at anvendes som rå- og hjælpestoffer: landbrugeren.

4. De kompetente myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger til kontrol af, at fordelen i forbindelse med fritagelsen for importafgiften eller ydelsen af EF-støtten reelt videreformidles til den endelige forbruger. De kan i den forbindelse vurdere avancer og priser hos de berørte erhvervsdrivende.

Disse foranstaltninger, navnlig de kontrolpunkter, der anvendes til at afgøre, om fordelene ved støtten er blevet videreformidlet, og eventuelle ændringer heraf meddeles til Kommissionen.

Artikel 9

Register over erhvervsdrivende

1. Der udstedes kun importlicens, fritagelseslicens og støttelicens til erhvervsdrivende, der er optaget i et register, som føres af de kompetente myndigheder.

2. Alle erhvervsdrivende, der er etableret i EF, kan ansøge om at blive optaget i registret.

Optagelsen sker på følgende betingelser:

a) den erhvervsdrivende skal råde over de midler, strukturer samt de i lovgivningen foreskrevne autorisationer, der er nødvendige for at udøve vedkommendes aktivitet i den pågældende sektor, og skal bl.a. opfylde de af myndighederne pålagte forpligtelser med hensyn til virksomhedsregnskab og skat

b) den erhvervsdrivende skal være i stand til at udøve sin aktivitet i den pågældende region i den yderste periferi

c) den erhvervsdrivende skal som led i den særlige forsyningsordning for den pågældende region i den yderste periferi og under overholdelse af målene for denne ordning forpligte sig til:

i) efter anmodning fra de kompetente myndigheder at give dem alle nødvendige oplysninger om sin kommercielle aktivitet, specielt hvad angår priser og avancer

ii) udelukkende at handle i eget navn og for egen regning

iii) at indgive licensansøgninger, der står i rimeligt forhold til vedkommendes reelle mulighed for at afsætte de pågældende produkter, idet denne mulighed skal dokumenteres ved hjælp af objektive data, og

iv) at afholde sig fra enhver handling, der kan skabe kunstig varemangel, eller fra at sælge disponible varer til unormalt lave priser, og

v) ved afsætning af landbrugsprodukterne i den pågældende region i den yderste periferi på tilfredsstillende måde at kunne doku-

▼B

mentere over for de kompetente myndigheder, at de indrømmede fordele kommer sidste forbrugsled til gode.

3. En forarbejdningsvirksomhed, der agter at eksportere og/eller at forsende forarbejdede produkter fremstillet af råvarer, der er omfattet af den særlige forsyningsordning for den pågældende region i den yderste periferi, på de betingelser, der er omhandlet i artikel 16, 17 eller 19, skal ved forelæggelsen af den i stk. 2, andet afsnit, omhandlede registreringsansøgning erklære, at den har til hensigt at gennemføre en sådan aktivitet, og angive, hvor forarbejdningsanlæggene er placeret.

4. Ved anvendelsen af artikel 3, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1454/2001 skal en erhvervsdrivende, der agter at genudføre uforarbejdede produkter eller produkter, der er fremkommet ved lokal emballering, på de betingelser, der er omhandlet i artikel 20 i nærværende forordning, ved forelæggelsen af registreringsansøgningen, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 2, andet afsnit, erklære, at han har til hensigt at gennemføre en sådan aktivitet, og angive, hvor eventuelle forarbejdningsanlæg er placeret.

Artikel 10

Dokumenter, som skal forelægges af de erhvervsdrivende, og licensens gyldighed

1. Medmindre andet følger af artikel 4, stk. 2, artikel 5, stk. 4, artikel 7, stk. 7, artikel 7 og artikel 14 og 15, godkender de kompetente myndigheder en licensansøgning fra en erhvervsdrivende, hvis den vedrører én forsendelse og er vedlagt originalen eller en attesteret kopi af købsfakturaen samt originalen eller en attesteret kopi af følgende dokumenter:

— konnossement eller luftfragtbrev

— oprindelsescertifikat for tredjelandsprodukter og for fællesskabsprodukter, T2L-dokumentet eller T2LF-dokumentet på de betingelser, der er omhandlet i artikel 315, stk. 1 og 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 ([1]).

Købsfakturaen, konnossementet og luftfragtbrevet skal udstedes i licensansøgerens navn.

2. Licensens gyldighedsperiode fastsættes efter transporttiden. Denne periode kan forlænges af den kompetente myndighed i særlige tilfælde, hvor alvorlige og uforudsigelige vanskeligheder influerer på transporttiden, men kan dog ikke overstige to måneder regnet fra licensens udstedelsesdato.

Artikel 11

Forelæggelse af licenser og frembydelse af varer og licensernes uoverdragelighed

1. For produkter under de særlige forsyningsordninger skal importlicensen, fritagelseslicensen og støttelicensen forelægges toldmyndighederne til behandling senest femten arbejdsdage efter den dag, der blev givet tilladelse til losning af varerne. De kompetente myndigheder kan reducere denne maksimumsfrist.

For produkter, der har været genstand for aktiv forædling eller oplagt på toldoplag på Azorerne, Madeira eller De Kanariske Øer, og som senere er overgået til fri omsætning dér, løber maksimumsfristen på femten dage fra den dag, der er ansøgt om de i første afsnit nævnte licenser.

2. Varerne frembydes som bulkvarer eller i separate partier svarende til de forelagte licenser.

Licenserne kan ved toldbehandling kun anvendes i forbindelse med en enkelt transaktion.

([1]) EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.

▼B

3. Licenserne kan ikke overdrages.

Artikel 12

Produktkvalitet

Kun produkter af sund og sædvanlig handelskvalitet, jf. artikel 21, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 ([1]), er omfattet af de særlige forsyningsordninger.

Senest når produkterne afsættes første gang, undersøges det, om de opfylder kravene i første stykke i henhold til de normer og sædvaner, der gælder i EF.

Hvis det konstateres, at et produkt ikke opfylder kravene i første stykke, ophører det med at være omfattet af den særlige forsyningsordning, og en tilsvarende mængde genopføres på den foreløbige forsyningsopgørelse. Hvis en støtte er ydet i overensstemmelse med artikel 7, tilbagebetales støtten. I de tilfælde, hvor der er foretaget indførsel i overensstemmelse med artikel 4 og 5, betales importafgiften, medmindre det dokumenteres, at produkterne er blevet genudført eller destrueret.

Artikel 13

Sikkerhedsstillelse

Der kræves ingen sikkerhedsstillelse ved ansøgning om licenser.

I særlige tilfælde og i det omfang det er nødvendigt, for at denne forordning kan fungere korrekt, kan de kompetente myndigheder, medmindre andet følger af artikel 26, bestemme, at der skal stilles sikkerhed på et beløb svarende til den indrømmede fordel. I disse tilfælde anvendes artikel 35, stk. 1 og 4, i forordning (EF) nr. 1291/2000.

Artikel 14

Betydelig stigning i licensansøgninger

1. Viser oplysningerne om gennemførelsesniveauet for en foreløbig forsyningsopgørelse, at der for et bestemt produkt er en betydelig stigning i ansøgningerne om importlicens, fritagelseslicens eller støttelicens, og indebærer stigningen risiko for, at et eller flere af målene for den særlige forsyningsordning ikke nås, underretter de kompetente myndigheder omgående Kommissionen og giver alle relevante oplysninger om forsyningsbehovene i den pågældende region i den yderste periferi.

Efter at have rådført sig med de kompetente myndigheder træffer Kommissionen alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at den pågældende region i den yderste periferi får forsyninger af uundværlige produkter, under hensyntagen til disponible mængder og behov i de vigtigste sektorer.

2. Uden at det berører eventuelle foranstaltninger truffet i forbindelse med en begrænsning af licensudstedelsen, anvender de kompetente myndigheder en ensartet procent for nedsættelse af mængderne for alle de ansøgninger, der er til behandling.

3. Stk. 1 og 2 anvendes efter samråd med de kompetente myndigheder, og uden at det berører særlige bestemmelser, som måtte blive vedtaget med henblik på at overvinde væsentlige vanskeligheder inden for en given sektor.

([1]) EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11.

▼B

Artikel 15

Fastsættelse af en maksimumsmængde pr. licensansøgning

De kompetente myndigheder kan fastsætte en maksimumsmængde pr. licensansøgning, hvis det er absolut nødvendigt for at undgå markedsforstyrrelser i den pågældende region i den yderste periferi eller transaktioner i spekulationsøjemed, der kan hindre de særlige forsyningsordninger i at fungere korrekt.

De kompetente myndigheder underretter omgående Kommissionen om de tilfælde, hvor denne artikel er blevet anvendt.

KAPITEL VI

SÆRLIGE BESTEMMELSER

AFDELING 1

De franske oversøiske departementer

Artikel 16

Videreforsendelse og genudførsel

1. Hvis en forarbejdningsvirksomhed i henhold til artikel 9, stk. 3, har erklæret, at den som led i regional samhandel agter at eksportere eller som led i traditionel samhandel agter at forsende forarbejdede produkter, der indeholder råvarer, som er omfattet af den særlige forsyningsordning, kan den gøre dette inden for de årlige produktmængder, der fastsættes af Kommissionen efter artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1452/2001. De kompetente myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse transaktioner ikke overstiger de fastsatte årlige mængder.

Produkter, der er leveret til de franske oversøiske departementer under den særlige forsyningsordning, og som leveres som proviant til skibe og luftfartøjer, betragtes som lokalt forbrug.

2. De kompetente myndigheder giver kun tilladelse til eksport eller forsendelse af andre forarbejdede produktmængder end de i stk. 1 omhandlede, hvis det er attesteret, at de pågældende produkter ikke indeholder råvarer, som er blevet importeret eller indført under den særlige forsyningsordning.

De kompetente myndigheder kontrollerer, at de attester, der er nævnt i første afsnit, er korrekte og kræver eventuelt den fordel, der er ydet under den særlige forsyningsordning, tilbagebetalt.

3. Med hensyn til de forarbejdningsprocesser, der kan give anledning til eksport som led i regional samhandel eller en traditionel forsendelse inden for de mængder, der fastsættes af Kommissionen efter artikel 23, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1452/2001, er det en forudsætning, at de med de fornødne ændringer opfylder forarbejdningsbetingelserne i proceduren for aktiv forædling og proceduren for forarbejdning under toldkontrol som omhandlet i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 ([1]) og i forordning (EØF) nr. 2454/93, idet der ses bort fra alle sædvanlige behandlinger.

AFDELING 2

Azorerne og Madeira

Artikel 17

Videreforsendelse og genudførsel

1. Hvis en forarbejdningsvirksomhed i henhold til artikel 9, stk. 3, har erklæret, at den som led i regional samhandel agter at eksportere eller som led i traditionel samhandel agter at forsende forarbejdede

([1]) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.

▼B

produkter, der indeholder råvarer, som er omfattet af den særlige forsyningsordning, kan den gøre dette inden for de årlige produktmængder, der fastsættes af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 35, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1453/2001. De kompetente myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse transaktioner ikke overstiger de fastsatte årlige mængder.

Produkter, der er leveret til Azorerne eller Madeira under den særlige forsyningsordning, og som leveres som proviant til skibe og luftfartøjer, betragtes som lokalt forbrug.

2. De kompetente myndigheder giver kun tilladelse til eksport eller forsendelse af andre forarbejdede produktmængder end de i stk. 1 omhandlede, hvis det er attesteret, at de pågældende produkter ikke indeholder råvarer, som er blevet importeret eller indført under den særlige forsyningsordning.

De kompetente myndigheder kontrollerer, at de attester, der er nævnt i første afsnit, er korrekte og kræver eventuelt den fordel, der er ydet under den særlige forsyningsordning, tilbagebetalt.

3. Med hensyn til de forarbejdningsprocesser, der kan give anledning til traditionel eksport eller eksport som led i regional samhandel eller en traditionel forsendelse inden for de mængder, der fastsættes af Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 35, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1453/2001, er det en forudsætning, at de med de fornødne ændringer opfylder forarbejdningsbetingelserne i proceduren for aktiv forædling og proceduren for forarbejdning under toldkontrol, som angivet i forordning (EØF) nr. 2913/92 og i forordning (EØF) nr. 2454/93, idet der ses bort fra alle sædvanlige behandlinger.

Artikel 18

Sukker

I den periode, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/2001, fritages C-sukker som omhandlet i artikel 13 i nævnte forordning, der er eksporteret i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2760/81 [1] og indført til brug på Madeira i form af hvidt sukker henhørende under KN-kode 1701 og til Azorerne i form af råsukker henhørende under KN-kode 1701 12 10, fra importafgift på betingelserne i nærværende forordning og inden for grænserne af de foreløbige forsyningsopgørelser, der er omhandlet i artikel 3.

AFDELING 3

De Kanariske Øer

Artikel 19

Videreforsendelse og genudførsel

1. Hvis en forarbejdningsvirksomhed i henhold til artikel 9, stk. 3, har erklæret, at den som led i traditionel samhandel agter at eksportere eller forsende forarbejdede produkter, der indeholder råvarer, som er omfattet af den særlige forsyningsordning, kan den gøre dette inden for de årlige produktmængder, der er angivet i bilaget. De kompetente myndigheder træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at disse transaktioner ikke overstiger de fastsatte årlige mængder.

Produkter, der er leveret til De Kanariske Øer under den særlige forsyningsordning, og som leveres som proviant til skibe og luftfartøjer, betragtes som bestemt til lokalt forbrug.

2. De kompetente myndigheder giver kun tilladelse til eksport eller forsendelse af andre forarbejdede produktmængder end de i stk. 1 omhandlede, hvis det er attesteret, at de pågældende produkter ikke

[1] EFT L 262 af 16.9.1981, s. 14.

▼B

indeholder råvarer, som er blevet importeret eller indført under den særlige forsyningsordning for De Kanariske Øer.

De kompetente myndigheder kontrollerer, at de attester, der er nævnt i første afsnit, er korrekte og kræver eventuelt den fordel, der er ydet under den særlige forsyningsordning, tilbagebetalt.

3. Med hensyn til de forarbejdningsprocesser, der kan give anledning til traditionel eksport eller traditionel forsendelse inden for de i bilaget fastsatte mængder, er det en forudsætning, at de med de fornødne ændringer opfylder forarbejdningsbetingelserne i proceduren for aktiv forædling og proceduren for forarbejdning under toldkontrol som angivet i forordning (EØF) nr. 2913/92 og i forordning (EØF) nr. 2454/93, idet der ses bort fra alle sædvanlige behandlinger.

Artikel 20

Genudførsel af uforarbejdede eller lokalt emballerede produkter

Ifølge artikel 3, stk. 5, andet afsnit, i Rådets forordning (EF) nr. 1454/2001 kan uforarbejdede produkter eller emballerede produkter, der er fremkommet ved lokal emballering af sådanne produkter, som har været omfattet af den særlige forsyningsordning, genudføres på følgende betingelser:

a) Angivelsen »Vare eksporteret i henhold til artikel 3, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1454/2001« skal anføres i rubrik 31 i det administrative enhedsdokument (SAD).

b) Produktmængder, som er blevet fritaget for importafgifter, og som genudføres, genopføres på den foreløbige forsyningsopgørelse.

c) Der kan ikke ydes eksportrestitutioner for de produkter, der er omhandlet i dette stykke.

d) Produktmængder, hvortil der er ydet støtte, og som genudføres, genopføres på den foreløbige forsyningsopgørelse, og den ydede støtte tilbagebetales.

e) Der kan ydes eksportrestitutioner for de produkter, der er omhandlet i dette stykke.

f) Er der risiko for, at de regelmæssige forsyninger til De Kanariske Øer bringes i fare på grund af stærkt stigende genudførsel af de produkter, der er omhandlet i denne artikel, kan de kompetente myndigheder indføre kvantitative begrænsninger for at sikre, at de primære behov i de berørte sektorer dækkes.

Spanien meddeler omgående Kommissionen de foranstaltninger, landet agter at træffe med henblik på anvendelsen af dette stykke, og senest inden disse træder i kraft, samt begrundelserne herfor. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Bestemmelserne i første og andet stykke hindrer ikke, at der vedtages særlige bestemmelser for at overvinde mærkbare vanskeligheder i en given sektor.

Artikel 21

Sukker

I den periode, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1260/2001, fritages C-sukker som omhandlet i artikel 13 i nævnte forordning, der er eksporteret i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i forordning (EØF) nr. 2670/81 og indført til brug på De Kanariske Øer i form af hvidt sukker henhørende under KN-kode 1701, fra importafgift på betingelserne i nærværende forordning og inden for grænserne af de foreløbige forsyningsopgørelser, der er omhandlet i artikel 3.

▼B

KAPITEL VII

MEDDELELSER OG RAPPORTER

Artikel 22

Meddelelser

De kompetente myndigheder sender senest den femte dag i hver måned Kommissionen følgende oplysninger for de foregående måneder i referencekalenderåret for hvert produkt, hver KN-kode og, hvis det er relevant, for hver særlig destination:

a) de mængder, der er importeret fra tredjelande, og dem, der er leveret fra EF

b) det støttebeløb og de udgifter, der reelt er afholdt for hvert produkt og, hvis det er relevant, for hver særlig destination

c) de mængder, for hvilke licenserne ikke er blevet udnyttet, fordelt på licenstyper

d) de mængder, der eventuelt er eksporteret efter forarbejdning inden for de traditionelle mængder i henhold til forordning (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001

e) de mængder, der eventuelt er videresendt efter forarbejdning inden for de traditionelle mængder i henhold til forordning (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001

f) de mængder, der eventuelt er genudført uforarbejdede eller lokalt emballerede i henhold til forordning (EF) nr. 1454/2001

g) de mængder, der eventuelt er eksporteret for at fremme regional samhandel i henhold til forordning (EF) nr. 1452/2001 og (EF) nr. 1453/2001

h) overførsler inden for den samlede mængde for en produktkategori og ændringer af de foreløbige forsyningsopgørelser i løbet af perioden

i) den disponible saldo og udnyttelsesgraden.

Oplysningerne gives på grundlag af de udnyttede licenser.

Artikel 23

Rapport

De kompetente myndigheder sender senest den 30. juni hvert år Kommissionen den rapport om gennemførelsen af foranstaltningerne det foregående kalenderår, som er nævnt i henholdsvis artikel 27, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1452/2001, artikel 39, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1453/2001 og artikel 25, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1454/2001.

Denne rapport skal bl.a. omfatte:

a) en beskrivelse af den vigtigste udvikling på det socioøkonomiske område og inden for landbruget

b) en sammenfatning af de disponible fysiske og finansielle data om gennemførelsen af de enkelte foranstaltninger, efterfulgt af en analyse af disse data og om fornødent en præsentation og analyse af den sektor, som foranstaltningen vedrører

c) en status over gennemførelsen af foranstaltninger og prioriterede opgaver i forhold til de opstillede operationelle og specifikke mål ved hjælp af kvantitative indikatorer

d) en kort redegørelse for eventuelle større problemer i forbindelse med forvaltningen og gennemførelsen af disse foranstaltninger

e) en gennemgang af resultaterne af alle disse foranstaltninger under hensyntagen til deres indbyrdes samspil

f) hvad den særlige forsyningsordning angår: oplysninger om og en analyse af prisudviklingen og videreformidlingen af den indrømmede fordel.

▼B

Artikel 24

Nedsættelse af forskud

Hvis de oplysninger, som medlemsstaterne skal sende Kommissionen efter artikel 22 og 23, ikke er fyldestgørende, eller fristen ikke er blevet overholdt, foretager Kommissionen en midlertidig skønsmæssig nedsættelse af forskuddene på de konterede landbrugsudgifter, uden at dette dog indskrænker anvendelsen af de generelle regler om budgetdisciplin.

KAPITEL VIII

KONTROL OG SANKTIONER

Artikel 25

Kontrol

1. Den fysiske kontrol ved import, indførsel, eksport, forsendelse, genudførsel og videreforsendelse af landbrugsprodukter, som foretages i den pågældende region i den yderste periferi, omfatter et repræsentativt udsnit på mindst 5 % af de licenser, der forelægges efter artikel 11.

Den fysiske kontrol foretages med de fornødne ændringer efter de bestemmelser, der et nævnt i Rådets forordning (EØF) nr. 386/90 [1].

2. Under særlige omstændigheder kan Kommissionen anmode om, at der anvendes andre kontrolprocentsatser.

Artikel 26

Sanktioner

1. Undtagen i tilfælde af force majeure eller ekstraordinære naturbegivenheder skal myndighederne, hvis den erhvervsdrivende misligholder sine forpligtelser, efter artikel 9, og uden at det berører forbehold af eventuelle sanktioner i henhold til national lovgivning:

— kræve den indrømmede fordel tilbagebetalt af indehaveren af importlicensen, fritagelseslicensen eller støttelicensen

— midlertidigt suspendere registreringen eller annullere den, alt efter hvor alvorlig misligholdelsen er.

Den i litra a) omhandlede fordel er lig med beløbet for importafgiftsfritagelsen eller støttebeløbet.

2. Hvis licensindehaveren ikke gennemfører den planlagte import eller indførsel, suspenderes hans ret til at ansøge om licenser i en periode på tres dage efter licensens udløbsdato, medmindre der er tale om force majeure eller ekstraordinære naturbegivenheder. Efter suspensionsperioden er udstedelsen af yderligere licenser betinget af, at der stilles en sikkerhed svarende til størrelsen af den indrømmede fordel i en periode, der fastsættes af de kompetente myndigheder.

3. De kompetente myndigheder vedtager de nødvendige foranstaltninger med henblik på genanvendelse af de produktmængder, der er blevet disponible, fordi allerede udstedte licenser slet ikke eller kun delvis er blevet udnyttet eller er blevet annulleret, eller fordi fordelen er blevet tilbagebetalt.

KAPITEL IX

NATIONALE BESTEMMELSER

Artikel 27

De kompetente myndigheder vedtager de supplerende bestemmelser, der er nødvendige for forvaltning og samtidig overvågning af de særlige forsyningsordninger.

---

[1] EFT L 42 af 16.2.1990, s. 6.

▼B

De meddeler Kommissionen de foranstaltninger, de agter at træffe i henhold til stk. 1, inden disse træder i kraft.

KAPITEL X

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 28

Ophævelse

1. Forordning (EØF) nr. 131/92, (EØF) nr. 1696/92 og (EF) nr. 2790/94 ophæves.

Henvisninger til de ophævede forordninger skal betragtes som henvisninger til denne forordning.

2. Artikel 1, 2, 2a og 3 i forordning (EØF) nr. 131/92 og artikel 1, 2, 3 og 4 i forordning (EØF) nr. 1696/92 anvendes fortsat indtil den 30. juni 2002.

Artikel 29

Overgangsbestemmelser

1. I en periode på tredive dage efter denne forordnings ikrafttrædelse kan de kompetente myndigheder efter anmodning fra en erhvervsdrivende, der har ansøgt om optagelse i det i artikel 9 omhandlede register, udstede en licens til den pågældende på de i artikel 10 anførte betingelser, forudsat at licensansøgningen forelægges efter artikel 10, stk. 1.

Licensudstedelsen er betinget af sikkerhedsstillelse.

2. Licenser, der er udstedt i henhold til forordning (EØF) nr. 131/92, (EØF) nr. 1696/92 og (EF) nr. 2790/94, og som ikke er blevet fuldt udnyttet inden deres udløbsdato, kan, hvad de resterende mængder angår, erstattes af andre licenser efter bestemmelserne i stk. 1 eller annulleres med frigivelse af sikkerheden.

▼M1

3. Der gælder følgende bestemmelser for Azorerne og Madeira indtil den 30. juni 2002:

a) Licensansøgninger skal indgives i løbet af de fem første arbejdsdage i hver måned, og licenserne vil blive udstedt i løbet af de følgende fem arbejdsdage.

b) Licenserne er gyldige indtil udgangen af den anden måned efter udstedelsesmåneden.

▼B

Artikel 30

Ikrafttrædelse

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i De *Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2002. Dog anvendes

▼M2

— artikel 6, stk. 3 og 4, fra den 1. januar 2003, og

▼M1

— artikel 4, 5, 7 og 9, artikel 10, stk. 1, og artikel 11, 13, 14, 15, 26 og 27 for de franske oversøiske departementer, Azorerne og Madeira først fra den 1. juli 2002.

▼B

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

▼B

BILAG

Maksimale mængder af forarbejdede produkter, der som led i traditionel eksport og traditionel forsendelse årligt kan eksporteres eller forsendes fra De Kanariske Øer

(artikel 9, stk. 3, og artikel 19)

*(Mængder i kg eller liter *)*

KN-kode	til EF	til tredjelande
0402 10	—	54 000
0402 21	64 000	11 000
0402 29	—	33 000
0402 91	3 000	3 000
0402 99	1 000	1 000
0403 10	—	7 000
0403 90	1 000	1 000
0405	6 000	12 000
0406 10	17 000	119 000
0406 30	2 000	5 000
0406 40	2 000	1 000
0406 90	25 000	14 000
0710 21	—	1 000
0710 22	1 000	1 000
0710 30	2 000	1 000
0710 40	1 000	1 000
0710 80	4 000	16 000
0710 90	—	1 000
0711 20	—	1 000
0711 40	—	1 000
0811 90	1 000	1 000
0812 90	3 000	1 000
0813 50	1 000	1 000
1101 00	105 000	1 000
1102 20	13 000	6 000
1102 90	1 000	1 000
1104 19	4 000	1 000
1105 00	—	1 000
1507 90	—	300 000
1514 90 90	—	3 000 000
1601 00	10 000	44 000
1602 41	13 000	1 000
1602 49	16 000	39 000
1602 50	—	50 000
1604 13	2 712 000	2 027 000
1604 14	552 000	18 000
1702 90	675 000	6 000
1704 10	19 000	20 000
1704 90	648 000	293 000
1804 00	—	1 000
1805 00	1 000	45 000
1806 10	4 000	58 000

▼B

*(Mængder i kg eller liter *)*

KN-kode	til EF	til tredjelande
1806 20	1 000	25 000
1806 31	1 000	4 000
1806 90	30 000	38 000
1901 20	1 140 000	—
1901 90	2 521 000	45 000
1902 11	1 000	2 000
1902 19	1 000	47 000
1902 20	—	1 000
1902 30	1 000	37 000
1903 00	—	1 000
1904 10	3 000	2 000
1904 90	—	1 000
1905 20	—	1 000
1905 30	45 000	132 000
1905 40	1 000	3 000
1905 90	15 000	43 000
2004 10	22 000	1 000
2004 90	4 000	72 000
2005 10	1 000	63 000
2205 20	57 000	1 000
2005 40	2 000	19 000
2005 59	2 000	—
2005 60	34 000	1 000
2005 70	9 000	3 000
2005 80	1 000	5 000
2005 90	20 000	27 000
2006 00	5 000	27 000
2007 10	3 000	2 000
2007 91	3 000	8 000
2007 99	463 000	7 000
2008 19	1 000	1 000
2008 20	18 000	38 000
2008 30	10 000	1 000
2008 50	2 000	1 000
2008 60	1 000	1 000
2008 70	5 000	1 000
2008 92	104 000	12 000
2008 99	224 000	1 000
2009 19	18 000	24 000
2009 30	—	10 000
2009 40	9 000	7 000
2009 60	—	1 071 000
2009 70	2 000	3 000
2009 80	11 000	18 000
2009 90	16 000	12 000
2101 10	5 000	3 000
2101 20	1 000	1 000

▼B

*(Mængder i kg eller liter *)*

KN-kode	til EF	til tredjelande
2101 30	1 000	—
2102 10	1 000	28 000
2102 20	—	2 000
2102 30	—	3 000
2103 10	—	2 000
2103 20	22 000	35 000
2103 30	1 000	3 000
2103 90	30 000	61 000
2104 10	22 000	193 000
2104 20	1 000	595 000
2105 00	167 000	505 000
2106 10	3 000	28 000
2106 90	8 000	13 000
2202 10	* 5 000 000	* 203 000
2202 90	* 3 000 000	* 799 000
2203 00	* 70 000	* 157 000
2205 10	* 47 000	* 1 000
2205 90	* 17 187 000	* 3 295 000
2208 40	* 47 000	* 43 000
2208 50	* 9 000	* 7 000
2208 90	* 190 000	* 17 000
2209 00	—	* 18 000
2301 20	20 610 000	18 654 000
2309 90	20 000	1 525 000
3002 10	8 000	1 000
3002 20	1 000	1 000
3002 90	1 000	1 000
3004 20	1 000	3 000
3004 50	1 000	—
3004 90	51 000	18 000
3005 10	1 000	2 000
3005 90	2 000	1 000
3203 00	1 000	1 000
3307 49	1 000	14 000
3307 90	7 000	6 000
3401 19	2 000	9 000
3402 13	5 000	—
3402 20	135 000	69 000
3402 90	40 000	62 000
3403 19	7 000	1 000
3405 30	1 000	1 000
3405 40	2 000	6 000
3901 10	195 000	32 000
3901 20	80 000	76 000
3904 21	49 000	180 000
3909 50	2 000	47 000
3912 90	7 000	1 000

▼B

*(Mængder i kg eller liter *)*

KN-kode	til EF	til tredjelande
3917 21	195 000	11 000
3917 23	20 000	10 000
3917 32	65 000	68 000
3917 39	33 000	2 000
3917 40	270 000	65 000
3919 10	860 000	30 000
3920 10	2 100 000	2 000
3920 20	310 000	8 000
3920 99	340 000	—
3921 90	20 000	70 000
3923 10	49 000	59 000
3923 21	727 000	356 000
3923 29	23 000	72 000
3923 30	180 000	35 000
3923 40	18 000	25 000
3923 90	1 000	13 000
3924 10	6 000	5 000
3924 90	10 000	4 000
3926 90	132 000	198 000
4823 11	1 000	3 000
4823 51	9 000	15 000
4823 59	6 000	3 000